ମହାମହିମ ମହାରାଣୀ ମଣ୍ଡଳସା ଦେବୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ଏମ୍. ରାମନାରାୟଣ (ପି) ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ମାର୍ଚ୍ଚ 19,1965

[କେ. ସୁବ୍ବା ରାଓ, ଜେ. ସି. ଶାହ ଏବଂ ଆର. ଏସ. ବଛାବତ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ]

ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1908 (ଅଧିନିୟମ 5/1908), ଧାରା 87, 87-ବି ଆଦେଶ 21, ନିୟମ 50 (2) ଏବଂ ଆଦେଶ 30 -ଏକ ଫାର୍ମର ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ - ଭାରତୀୟ ରାଜ୍ୟର ଶାସକ ଜଣେ ଅଂଶୀଦାର - ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ - ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଉପଲବ୍ଧ - ରାଜ୍ୟର ଶାସକଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସୁରକ୍ଷା - ଯଦି ବିଶ୍ରାମ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ।

ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଆଦେଶ 30 ଅନୁଯାୟୀ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଏକ ଫାର୍ମ ଅନ୍ୟ ଏକ ଫାର୍ମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମାମଲା ରୁଜୁ କରିଥିଲା ଯାହାର ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ପୂର୍ବତନ ଭାରତୀୟ ରାଜ୍ୟର ଶାସକ ଅଂଶୀଦାର ଥିଲେ । ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଧାରା 87-B ଅନୁସାରେ ମାମଲା ରୁଜୁ କରିବା ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ସମ୍ମତି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇନଥିଲା । କମ୍ପାନୀ ନିଜର ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର କଲା ଏବଂ ଅଦାଲତ ଏକ ଡିକ୍ରି ଜାରି କରି ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ରାଶିକୁ କିଛି କିସ୍ତିରେ ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ । ଫାର୍ମ କିସ୍ତି ପୈଠ କରିବାରେ ବିଫଳ ହେବା ଉପରେ, ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଆଦେଶ 21 ନିୟମ 50 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଡିକ୍ରି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଫାର୍ମର ଅଂଶୀଦାର ଭାବରେ ଶାସକଙ୍କୁ ବାଦ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆବେଦନକୁ ମଞ୍ଜୁରି ଦେଇଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଖାରଜ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନ ଉପରେ;

ରାୟ ଦେଲେ : (i) ଶାସକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହୋଇଥିବା ଏହି ମକଦ୍ଦମା ଅଯୋଗ୍ୟ ଥିଲା ଏବଂ ଫାର୍ମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଡିକ୍ରି, ଯେହେତୁ ଏହା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଡିକ୍ରି ଥିଲା,

ତାହା ବାତିଲ ହୋଇଥିଲା । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ସମ୍ମତି ନଥିବାରୁ ଧାରା 87 ସହ ପଠିତ ଧାରା 87- B ଅନୁଯାୟୀ ଶାସକଙ୍କ ବିରୋଧରେ କୌଣସି ମକଦ୍ଦମା ରୁଜୁ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

(ii) ଅନ୍ୟ ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଦେଶକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ପାଇଁ ଆଦେଶ 21 ନିୟମ 50 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ର ଆବେଦନକୁ ବଜାୟ ରଖାଯାଇଥିଲା ।

ସଂହିତାର ଆଦେଶ 30 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଫାର୍ମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରାଯାଇପାରେ, ଯାହାର ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିବା କିମ୍ବା ତାଙ୍କୁ ଋଣଗ୍ରହିତା ଭାବରେ ବିଚାର କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ, ଏବଂ ଏପରି ଏକ ମକଦ୍ଦମାରେ ଅନ୍ୟ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଆଦେଶ ଏବଂ ସହଭାଗୀ ସମ୍ପତ୍ତି ପାରିତ କରାଯାଇପାରିବ ।

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଆଇନ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

(iii) ଆଦେଶ 21 ନିୟମ 50 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନରେ ଦେଣାଦାର ମିଳିତ ଚକ୍ରାନ୍ତ, ଠକେଇ କିମ୍ବା ସମାନ ଆଧାରରେ ଡିକ୍ରି ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇପାରିବେ, କିନ୍ତୁ ଯେପରି ପୁଣି ଥରେ ମାମଲା ବିଚାର ନ ହୁଏ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଅନ୍ୟ ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି ନ ହୁଏ ।

ଦେଣାଦାର ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ବିଶେଷ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିବାର ଅଧିକାର ପାଇଥାଏ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ଆଦେଶର ଅକର୍ମଣ୍ୟତାକୁ ଦର୍ଶାଇ ଆବେଦନକୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବ । କିନ୍ତୁ ଏହି ମାମଲାରେ କୌଣସି ଆବେଦନକାରୀ କୌଣସି ବିଶେଷ ସୁରକ୍ଷା ପାଇବାର ହକଦାର ନ ଥିଲେ; ନା ଏହା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିଲା ଯେ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା - 1 କୌଣସି ଠକେଇ କିମ୍ବା ଦୁରଭିସନ୍ଧି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ କିମ୍ବା ସେ ଠକେଇ କିମ୍ବା ଦୁରଭିସନ୍ଧି କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଆଦେଶ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ ।

ଗମ୍ଭୀର ମଲ୍ ପାଣ୍ଡିଆ ବନାମ *ଜେ. କେ. ଜୁଟ୍ ମିଲ୍ସ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍, କାନପୁର* [1963] 3 ଏସ୍. ସି. ଆର୍. 190 ନିର୍ଭରଶୀଳ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 130/1964 ।

ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 31/1958 ରେ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 21 ନଭେମ୍ବର 1958 ତାରିଖରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନ।

ଡି. ଏନ୍. ମୁଖାର୍ଜୀ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ।

ଜି. ଏସ୍. ପାଠକ, ଏସ୍. ଏନ୍. ଆଣ୍ଡଲି ଏବଂ ରାମେଶ୍ୱର ନାଥ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ପାଇଁ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ **ବାଚାୱତ,ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ** ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ସିରମୁରର ମହାରାଜା ସାର୍ ରାଜେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରକାଶ ବାହାଦୂର ମହାରାଜା, ମହାରାଣୀ ମଣ୍ଡଲସା କୁମାରୀ ଦେବୀ ରାଜମାତା, ଛୋଟା ଉଦୟପୁରର ମହାରାଣୀ ପ୍ରେମଲତା ଦେବୀ, ଝରିପାନିର ମାଇୟାଁ ସାହିବା ଶେବା କୁମାରୀ ଦେବୀ, ମେଜର ରାଓ ରାଜା ସିରେନ୍ଦ୍ର ସିଂ, ଜଗତ ପର୍ସଦ, ଶିବ ଚନ୍ଦର କୁମାର, ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ କୁମାର ଏବଂ ଦୟାବତୀ ରାଣୀ ନୂଆଦିଲ୍ଲୀରେ ମେସର୍ସ ଜଗତସନ୍ ଇଣ୍ଟରନ୍ୟାସନାଲ୍ କର୍ପୋରେସନ୍ (ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଫାର୍ମ ଭାବରେ ସୂଚିତ) ର ଫାର୍ମ ନାମ ଏବଂ ଶୈଳୀର ସହଭାଗିତାରେ ବ୍ୟବସାୟ କରିଥିଲେ। ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1, ରାମନାରାୟଣ (ପ୍ରାଇଭେଟ୍) ଲିମିଟେଡ୍, ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଅଧିକାର କ୍ଷେତ୍ରରେ ମେସର୍ସ ଜଗତସନ୍ସ ଇଣ୍ଟରନ୍ୟାସନାଲ୍ କର୍ପୋରେସନ୍ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 162 /1957 ଦାୟର କରିଥିଲେ ଏବଂ 1,96,831.58 ଟଙ୍କାର ଡିକ୍ରି ଦାବି କରିଥିଲେ । ଏହି ଅଭିଯୋଗ ଉପରେ ମାମଲା ରୁଜୁ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ ଫାର୍ମ 26 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 1956 ରେ ଏକ ଲିଖିତ ଚୁକ୍ତିନାମା କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରୁ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଫାର୍ମକୁ ଆର୍ଥିକ ସହାୟତା ଯୋଗାଇବାକୁ ରାଜି ହୋଇଥିଲେ, ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ କାରବାରର ପରିଣାମସ୍ୱରୂପ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଫାର୍ମ ଠାରୁ 1, 96, 831.58 ଟଙ୍କା ଏନ.ପି. ପାଇବାକୁ ଥିଲା, ଏବଂ ଫାର୍ମ ଦ୍ୱାରା ଚୁକ୍ତିନାମାର ଉଲ୍ଲଂଘନକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଚୁକ୍ତିନାମାକୁ ସମାପ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଏହି ମକଦ୍ଦମା ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ସହମତି ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂହିତାର ଧାରା 87ବି ଅନୁଯାୟୀ ହାସଲ କରାଯାଇ ନଥିଲା, ଯଦିଓ ସିରମୁର ମହାରାଜା ପୂର୍ବତନ ଭାରତୀୟ ରାଜ୍ୟର ଶାସକ ଅଟନ୍ତି । ଶିବ ଚନ୍ଦର କୁମାରଙ୍କୁ ଫାର୍ମର ଅଂଶୀଦାର ଭାବରେ ଏବଂ ଭାଗିଦାରୀ ବ୍ୟବସାୟର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କିମ୍ବା ପରିଚାଳନା କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ ମକଦ୍ଦମାର ଡାକରା ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ଜୁଲାଇ 15,1957 ରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଚାର ପାଇଁ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ସମନ ଶୁଣାଣି ସମୟରେ, ଫାର୍ମ ଅଭିଯୋଗରେ ଦାବି କରାଯାଇଥିବା ଅନୁଯାୟୀ ଏହାର ଦାୟିତ୍ୱକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲା ଏବଂ କିସ୍ତି ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲା, ଏବଂ

ନ୍ୟାୟାଳୟ 1,89, 643.98 ଏନ୍.ପି. ଟଙ୍କା ପାଇଁ ଏକ ଡିକ୍ରି ପାରିତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସୁଧ ସହିତ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ରାଶିକୁ କେତେକ କିସ୍ତିରେ ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଡିକ୍ରି ଅନୁଯାୟୀ ଦେୟଯୋଗ୍ୟ କିସ୍ତି ପରିଶୋଧରେ ଫାର୍ମଟି ଖିଲାପ କରିଥିଲା । 13 ଡିସେମ୍ବର 1957 ରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 (1) ମହାରାଣୀ ମଣ୍ଡଳସା କୁମାରୀ ଦେବୀ, (2) ମହାରାଣୀ ପ୍ରେମଲତା ଦେବୀ, (୩) ମୈୟାନ ସାହିବା ଶେବା କୁମାରୀ ଦେବୀ, (4) ମେଜର ରାଓ ରାଜା ସିରେନ୍ଦ୍ର ସିଂହ, (5) ଜଗତ ପର୍ଷାଦ, (6) ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନମନ କୁମାର ଏବଂ (7) ଦୟାବତୀ ରାଣୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଡିକ୍ରି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ପାଇଁ ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଆଦେଶ 21 ନିୟମ 50 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଦାବି କରିଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଫାର୍ମରେ ଅଂଶୀଦାର ହୋଇଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଡିକ୍ରି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାର ଅଧିକାର ପାଇଥିଲେ । ଏହି ଆବେଦନର ବିପରୀତ ପକ୍ଷ ଏକ ସତ୍ୟପାଠ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ (1) ଏହି ମକଦ୍ଦମା ଏବଂ ଏଥିରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା 86 ଅନୁଯାୟୀ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ସମ୍ମତିର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଅଯୋଗ୍ୟ ଥିଲା (2) ଜଗତ ପର୍ଶାଦ ଏବଂ ଶିବ ଚନ୍ଦ୍ର କୁମାର 1956 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 26 ତାରିଖ ଦିନ ଏହି ଚୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ଅଧୀନରେ ପ୍ରାପ୍ତ ଅର୍ଥକୁ ଅନ୍ୟ ଭାଗିଦାରୀଙ୍କ ଠକେଇରେ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବିନା ଅନୁମତିରେ ଶିବ ଚନ୍ଦ୍ର କୁମାର ଅନ୍ୟ ଭାଗିଦାରୀଙ୍କଠାରୁ ଅସାଧୁତା ଏବଂ ଠକେଇ କରି ଏହି ମକଦ୍ଦମା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାର ତଥ୍ୟକୁ ଲୁଚାଇଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଭାଗିଦାରୀଙ୍କ ବିନା ଅନୁମତିରେ ଏବଂ ଜ୍ଞାନରେ ଏହି ମକଦ୍ଦମାରେ ଏକ ସମ୍ମତି ଡିକ୍ରିରେ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ।

18 ମାର୍ଚ୍ଚ 1958 ରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଜଣେ ବିଞ୍ଚ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ସତ୍ୟପାଠରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଯୁକ୍ତିକୁ ଖାରଜ କରି ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଆଦେଶ 21 ନିୟମ 50 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକୁ ମଞ୍ଜୁରୀ ଦେଇଥିଲେ । ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ମତ ଦେଇଥିଲେ ଯେ (1) ଧାରା 86 ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 87-B ଅନୁଯାୟୀ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ସମ୍ମତିର ଅନୁପସ୍ଥିତିର ତ୍ରୁଟି ଡିକ୍ରିକୁ ଅମାନ୍ୟ କରିନାହିଁ, ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଆପତ୍ତି ନିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ; (2) ମୋକଦ୍ଦମାରେ ଦାବିର ଯୋଗ୍ୟତା ପ୍ରତି ଅନ୍ୟ ପ୍ରତିରକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକୁ ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଆଦେଶ - 21, ନିୟମ - 50 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆନ୍ଦୋଳିତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ମହାରାଣୀ ମଣ୍ଡଳସା କୁମାରୀ ଦେବୀ, ମହାରାଣୀ ପ୍ରେମଲତା ଦେବୀ, ମେଜର ରାଓ ରାଜା ସିରେନ୍ଦ୍ର ସିଂହ ଏବଂ ମାଇୟାଁ ସାହିବା ଶେବା କୁମାରୀ ଦେବୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନକୁ 1958 ମସିହା ନଭେମ୍ବର 21 ତାରିଖରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଏକ ବିଚାରପୀଠ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଅପିଲୀୟ

ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଥିଲେ ଯେ (1) ଯଦିଓ ଫାର୍ମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଡିକ୍ରି ସିରମୁର ମହାରାଜା ସମେତ ଏହାର ସମସ୍ତ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଡିକ୍ରି ଥିଲା, ଏବଂ ଯଦିଓ ସିରମୁର ମହାରାଜାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଡିକ୍ରି ଅବୈଧ ହୋଇପାରେ, ଫାର୍ମର ଅନ୍ୟ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଡିକ୍ରି ବୈଧ ଥିଲା, ଏବଂ (2) ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଆଦେଶ - 21,ନିୟମ - 50 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନରେ ଦାବିର ଯୋଗ୍ୟତା ଅନୁଯାୟୀ ଅନ୍ୟ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଉଠାଇବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ହକଦାର ନଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ଏକ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଅଧୀନରେ ଏହି ଅଦାଲତରେ ଆବେଦନ କରିଛନ୍ତି ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଡି.ଏନ. ମୁଖାର୍ଜୀ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ (1) ଜଗତସନ୍ସ ଇଣ୍ଟରନ୍ୟାସନାଲ୍ କର୍ପୋରେସନର ଫାର୍ମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମାମଲା ଏହାର ସମସ୍ତ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ସମ୍ମତିର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଧାରା 86 ସହ ପଠିତ ଧାରା 87-ବି ଅନୁଯାୟୀ, ସିରମୁର ମହାରାଜାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରାଯାଇ ନ ଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ଅସିଦ୍ଧ ଥିଲା ; (2) ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଆଦେଶ 30 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଫାର୍ମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମାମଲା ସକ୍ଷମ ନଥିଲା ଏବଂ ମୋକଦ୍ଦମାରେ ପାରିତ ଡିକ୍ରୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବୈଧ ଥିଲା,ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଆଦେଶ - 21, ନିୟମ - 50 ର ସାଧନ ବ୍ୟବହାର କରି ଫାର୍ମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଡିକ୍ରୀ ନ ହେବା ଡିକ୍ରୀ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଆଦେଶ - 21, ନିୟମ - 50 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନ ବଜାୟ ରଖାଯାଇ ନଥିଲା; ଏବଂ (3) ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଆଦେଶ - 21, ନିୟମ - 50(2) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନରେ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଶପଥ ପତ୍ର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ କାରଣ ଉପରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେମାନଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱକୁ ବିବାଦ କରିବା ପାଇଁ ହକଦାର ଥିଲେ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେହି ସମସ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନର ବିଚାର କରି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ଉଚିତ ଥିଲା ।

ଶ୍ରୀ ଡି. ଏନ. ମୁଖର୍ଜୀଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଯୁକ୍ତିକୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ, ଶ୍ରୀ ଆଣ୍ଡଲି ଯୁକ୍ତି ଦେଲେ ଯେ, ଦିୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଆଦେଶ 30 ଅନୁସାରେ ଏକ ମାମଲା ପାଇଁ, ଜଗତସନ୍ ଇଣ୍ଟରନ୍ୟାସନାଲ କର୍ପୋରେସନ୍ ନାମକ ଫାର୍ମଟି ଏକ ବିଧିସମ୍ମତ ଅସ୍ତିତ୍ୱ, ଯାହା ତାହାର ସହଭାଗୀମାନଙ୍କୁ ଠାରୁ ପୃଥକ ଓ ଅଲଗା ଅଟେ; ଏବଂ ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଦିୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା 86 ସହିତ ପଢିତ ଧାରା 87-ବି ଅନୁସାରେ ତାହାର କୌଣସି ସହଭାଗୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମାମଲା କରିବା ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର

ସରକାରଙ୍କ ସମ୍ମତି ଗ୍ରହଣ କରିବା ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ ନାହିଁ । ମିଷ୍ଟର ଆଣ୍ଡଲି *ଦୁଲିଚାନ୍ଦ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ* ବନାମ *ଆୟକର ଆୟୁକ୍ତ, ନାଗପୁର*[1] ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦାସ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ତର୍ଜମା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ ଯେ ସୁବିଧାଜନକତା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦିୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଆଦେଶ 30 ଅନୁସାରେ କୌଣସି ଫାର୍ମ ନିଜେ ଏକ କର୍ପୋରେଟ୍ ସଂସ୍ଥା ଭଳି ଏକ ଫାର୍ମ ନାମରେ କିମ୍ବା ବିରୋଧରେ ଆଇନଗତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବ । ଏହି ବିଧିଗତ କଳ୍ପନା ସହ ସମନ୍ୱୟରେ, ନିୟମ 3 ରେ ଏହା ଅନୁମୋଦନ କରାଯାଇଛି ଯେ ସମନକୁ ଫାର୍ମର ଏକ ସହଭାଗୀ କିମ୍ବା ଯିଏ ଫାର୍ମର ବ୍ୟବସାୟର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କିମ୍ବା ପରିଚାଳନା କରେ, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରେ । ନିୟମ 4 ରେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ ମାମଲା ଆରମ୍ଭ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଯଦି କୌଣସି ସହଭାଗୀର ମୃତ୍ୟୁ ହୁଏ, ତଥାପି ଫର୍ମର ନାମରେ ମାମଲା ଦାଖଲ ଓ ଚାଲୁ ରଖିବା ସମ୍ଭବ କିମ୍ବା ମୋକଦ୍ଦମାର ବିଚାରାଧୀନ ସମୟରେ ମୃତ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ଆଇନଗତ ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କୁ ମୋକଦ୍ଦମାରେ ଏକ ପକ୍ଷ ଭାବରେ ଯୋଗଦାନ ନକରି, ଏବଂ ନିୟମ - 9 ଏକ ଫାର୍ମ ଏବଂ ଏହାର ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ଅଧିକ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ଅଧିକ ସାଧାରଣ ଅଂଶୀଦାର ଥିବା ଫାର୍ମଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ମୋକଦ୍ଦମାକୁ ଅନୁମତି ଦିଏ । କିନ୍ତୁ ଆଇନଗତ କଳ୍ପନାକୁ ଅଧିକ ଆଗକୁ ନେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । କିଛି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଆଇନ ଏକ ଫାର୍ମକୁ ସୀମିତ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଦେଇଛି, *ଭଗଙ୍ଗୀ ମୋରାରଜୀ ଗୋକୁଳଦାସ ବନାମ ଆଲେମ୍ବିକ କେମିକାଲ୍ସ ୱାର୍କସ୍ କମ୍ପାନୀ* ([2])ଦେଖନ୍ତୁ, କିନ୍ତୁ ଫାର୍ମଟି ଏକ ବିଧିସମ୍ମତ ସଂସ୍ଥା ନୁହେଁ *ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଉମେଦଭାଇ ଆଣ୍ଡ କମ୍ପାନୀ* ବନାମ *ମେସର୍ସ ମଣିଲାଲ ଆଣ୍ଡ ସନ୍ସ*([3]),ଲିଣ୍ଡଲି ଅନ ପାର୍ଟନରସିପ୍ 12ମ ସଂସ୍କରଣ, ପୃଷ୍ଠା 27-28 ଦେଖନ୍ତୁ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ଅଂଶୀଦାର କୁହାଯାଏ, ସେମାନଙ୍କୁ ସାମୂହିକ ଭାବେ ଏକ ଫାର୍ମ କୁହାଯାଏ, ଏବଂ ଯେଉଁ ନାମରେ ସେମାନଙ୍କର ବ୍ୟବସାୟ ପରିଚାଳିତ ହୁଏ, ତାହାକୁ ଫାର୍ମ କୁହାଯାଏ : ଭାରତୀୟ ସହଭାଗୀତା ଅଧିନିୟମ, 1931 ର ଧାରା 4 ଦେଖନ୍ତୁ । ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଆଦେଶ 30, ନିୟମ 1 ଦୁଇ କିମ୍ବା ତତୋଧିକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ ଭାରତରେ ଅଂଶୀଦାର ଭାବରେ ଦାବି କରୁଛନ୍ତି କିମ୍ବା ଦାୟୀ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ବ୍ୟବସାୟ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର କାରଣ ସଂଗ୍ରହ ସମୟରେ ଯେଉଁ ଫାର୍ମର ଅଂଶୀଦାର ଥିଲେ, ସେହି ଫାର୍ମ ନାମରେ ମାମଲା ରୁଜୁ ହେବାକୁ କିମ୍ବା ମାମଲା ରୁଜୁ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ କରେ । ନିୟମ 1 ଦର୍ଶାଏ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅଂଶୀଦାରମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସାମୂହିକ ସଂସ୍ଥା ନାମରେ ମକଦ୍ଦମାରେ ନାଲିସ ହୁଅନ୍ତି ଦାୟର କରନ୍ତି କିମ୍ବା ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରନ୍ତି । ନିୟମ 2 ଅନୁଯାୟୀ,

[1] [1965] ଏସ୍.ସି.ଆର୍. 156,162.

[2] [1948] ଏଲ୍.ଆର୍.75 ଆଇ.ଏ. 147.

[3] [1961] 1 ଏସ୍.ସି.ଆର୍. 982, 994.

ବାଦୀ ଫାର୍ମର ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ନାମ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପରେ, ମାମଲା ଏପରି ଭାବରେ ଚାଲିବ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କୁ ବାଦୀ ଭାବରେ ନାମିତ କରାଯାଇଛି । ନିୟମ 6 ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ ଫାର୍ମ ନାମରେ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ନିଜ ନାମରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ତେଣୁ ଏକ ଫାର୍ମ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ନାମରେ ଏକ ମାମଲା ପ୍ରକୃତରେ ଏହାର ସମସ୍ତ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ନାମରେ ଏକ ମାମଲା, *ରୋଡ୍ରିଗେଜ୍ ବନାମ ସ୍ୱେୟର ବ୍ରଦର୍ସ* ([4]), *ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଉମେଦଭାଇ ଆଣ୍ଡ କୋ ବନାମ ମେସର୍ସ ମଣିଲାଲ୍ ଆଣ୍ଡ ସନ୍ସ* (*) ପୃଷ୍ଠା 991, 993,995 ରେ ଦେଖନ୍ତୁ । ତେଣୁ ଫାର୍ମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ପ୍ରକୃତରେ ଫାର୍ମର ସମସ୍ତ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏକ ମକଦ୍ଦମା । *ୱେଷ୍ଟର୍ଣ୍ଣ ନ୍ୟାସନାଲ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫ୍ ସିଟି ଅଫ୍ ନ୍ୟୁୟର୍କ* ବନାମ *ପେରେଜ୍, ଟ୍ରିଆନା ଆଣ୍ଡ କୋ.*[1] ରେ, ଲିଣ୍ଡଲି, ଏଲ୍. ଜେ. କହିଛନ୍ତି:

> "ଯେତେବେଳେ ଏକ ଫାର୍ମର ନାମ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ, ଏହା କେବଳ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ସୂଚିତ କରିବାର ଏକ ସୁବିଧାଜନକ ପଦ୍ଧତି ଯେଉଁମାନେ ସେହି ନାମ ବ୍ୟବହାର ହେବା ସମୟରେ ଫାର୍ମ ରଚନା କରନ୍ତି, ଏବଂ ଜଣେ ବାଦୀ ଯିଏ ସତ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଫାର୍ମ ନାମରେ ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମାମଲା କରନ୍ତି, ସେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମାମଲା କରନ୍ତି, ଯେପରି ସେ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ନାମ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ"।

ଫାର୍ମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯଦିଓ ମାମଲାରେ ଡିକ୍ରି ପାରିତ କରାଯାଇଛି, ତଥାପି ବାସ୍ତବରେ ଏହି ଡିକ୍ରି ସମସ୍ତ ସହଭାଗୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହୋଇଥାଏ । *ଲଭେଲ ଆଣ୍ଡ ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ* ବନାମ *ବେଉଚାମ୍ପରେ* [2] ଲର୍ଡ *ହର୍ଶେଲ ଏଲ. ସି. କହିଛନ୍ତି:*

> "ଯଦିଓ ଏକ ରାୟ ଫାର୍ମ ନାମରେ ଫାର୍ମ ବିରୋଧରେ ଦିଆଯାଇପାରେ, ବାସ୍ତବରେ ଏହା ଫାର୍ମର ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏକ ରାୟ ଅଟେ; ଏବଂ ଏହିପରି ରାୟ ଥିବାରୁ ହିଁ ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାର ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ"।

ଜଗସନ୍ ଇଣ୍ଟରନ୍ୟାସନାଲ କର୍ପୋରେସନର ଫାର୍ମ ନାମ ସିରମୁରର ମହାରାଜାଙ୍କ ପାଇଁ ଯେତିକି ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସେତିକି ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ । ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତରଦାତା

([4]) [1919] ଏ.ସି. 59

([1]) [1891] 1 କ୍ୟୁ.ବି. 304

([2]) [1994] ଏ.ସି. 607

ନମ୍ବର 1 ଜଗତସନ୍ ଇଣ୍ଟରନ୍ୟାସନାଲ କର୍ପୋରେସନର ଫାର୍ମ ବିରୋଧରେ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କଲା, ଏହା ସିରମୁରର ମହାରାଜା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କଲା ଯେ ମକଦ୍ଦମା ଅଭିଯୋଗ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛି, ଏବଂ ମକଦ୍ଦମାରେ ପାରିତ ଡିକ୍ରି ବାସ୍ତବରେ ସିରମୁରର ମହାରାଜାଙ୍କ ସମେତ ଫାର୍ମର ସମସ୍ତ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଡିକ୍ରି। ଏବେ ସିର୍ମୁର ମହାରାଜା ଭାରତର ଏକ ପୂର୍ବତନ ରାଜ୍ୟର ଶାସକ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଧାରା ୫7-ବି ଅନୁଯାୟୀ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ସମ୍ମତି ବିନା ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ। ସିର୍ମୁର ମହାରାଜାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମକଦ୍ଦମା ରୁଜୁ କରିବା ପାଇଁ ସେପରି କୌଣସି ସମ୍ମତି ଦିଆଯାଇନଥିଲା । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକ ସମ୍ମତି ନ ଥିଲେ, ଯେଉଁ ମାମଲା ପ୍ରକାରରେ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ସିରମୁରର ମହାରାଜାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମାମଲା ଅଟେ, ସେହି ମାମଲା ଦିୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା ୫6 ସହିତ ପଢିତ ଧାରା ୫7-ବି ଅନୁସାରେ ବାରିତ ହୁଏ। *ଗାଏକ୍ୱାର୍ ବରୋଦା ରାଜ୍ୟ ରେଳବାଇ ବନାମ ହାଫିଜ୍ ହବିବ୍-ଉଲ୍-ହକ୍*[3] ଦେଖନ୍ତୁ । ଏହିପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାମଲାଟି ସିରମୁରର ମହାରାଜାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଥିଲା, ସେହି ମାମଲା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ଥିଲା; ଏବଂ ଫାର୍ମ ବିରୋଧରେ ଯେ ରାୟ ଦିଆଯାଇଛି, ସେଥିରେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ମହାରାଜାଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ଲାଗୁ ହୁଏ, ସେହି ଅଂଶଟି ଅବୈଧ ଅଟେ। ତେଣୁ ଶ୍ରୀ ମୁଖାର୍ଜୀଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଯୁକ୍ତି ଯଥାର୍ଥ ଏବଂ ଏହାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରାଯିବା ଉଚିତ।

କିନ୍ତୁ ଆମେ ଭାବୁଛୁ ଯେ ଶ୍ରୀ ମୁଖାର୍ଜୀଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଯୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯିବା ଉଚିତ । ନିସନ୍ଦେହରେ, ଏକ ସାଧାରଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯେଉଁଠାରେ ଏକ ଫାର୍ମର ସମସ୍ତ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମାମଲା ରୁଜୁ ହୋଇପାରିବ ଏବଂ ବିଚାର-ଋଣଦାତା ହେବାକୁ ସକ୍ଷମ, ଏକ ମାମଲା ଦାୟର କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର 30 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଫାର୍ମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଡିକ୍ରୀ ହାସଲ କରାଯାଇପାରିବ, ଏବଂ ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଆଦେଶ - 21, ନିୟମ-50 ର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ କରି ସହଭାଗୀର ସମ୍ପତ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏପରି ଡିକ୍ରୀ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇପାରିବ । କିନ୍ତୁ କେତେକ ଅସ୍ୱାଭାବିକ ଘଟଣା ଘଟିପାରେ ଯେଉଁଠି ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଆଦେଶ 30 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଫାର୍ମ ବିରୋଧରେ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରାଯାଇଥାଏ ଏବଂ ଏହା ଜଣାପଡିଥାଏ ଯେ ଏହାର ଜଣେ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ତାଙ୍କୁ ଦେଣାଦାର ଭାବରେ ବିଚାର

(3) [1938] ଏଲ୍.ଆର୍. 65 ଯେ.ଏ. 182, 196.

କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଇଂରାଜୀ ଆଇନ୍ ଅନୁସାରେ ଜଣେ ନାବାଳକ ଏକ ଫାର୍ମରେ ଅଂଶୀଦାର ହୋଇପାରିବେ, କିନ୍ତୁ ଯଦିଓ ସେ ଅଂଶୀଦାର ହୋଇପାରିବେ, ସେ କାରବାର କରି ଋଣଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ଏପରି ଋଣ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଋଣଗ୍ରସ୍ତ ବୋଲି ବିଚାର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ। *ଲଭେଲ୍ ଆଣ୍ଡ କ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ବନାମ ବେଉଚାମ୍ପ* (1) ମାମଲାରେ, ହାଉସ୍ ଅଫ୍ ଲର୍ଡସ୍ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ଯେଉଁ ଫାର୍ମର ଜଣେ ନାବାଳକ ଅଂଶୀଦାର ଥିଲେ, ସେହି ଫାର୍ମର ଜଣେ କ୍ରେଡିଟର୍ ଫାର୍ମ ନାମରେ ଏକ ଲିଖିତ ଆଦେଶ ଜାରି କରିପାରିବ ଏବଂ ଏପରି ଏକ ମକଦ୍ଦମା ମାମଲାରେ, ନାବାଳକ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ଫାର୍ମ ବିରୋଧରେ ରାୟ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଯଦି ଫାର୍ମ ବିରୋଧରେ କୌଣସି ରାୟ ଭୁଲରେ ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ହୋଇଥିବ, ତେବେ ଏପରି ରାୟକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇପାରିବ ଯାହାଫଳରେ ଏହା ନାବାଳକ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଫାର୍ମ ବିରୋଧରେ ରାୟ ହେବ । ଏହି ମାମଲାରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିବା ସଠିକ ବିଷୟ ଏହି ଦେଶରେ ଉପୁଜି ପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ଆମ ଆଇନ ଅନୁସାରେ, ଜଣେ ନାବାଳକ ଏକ ଫାର୍ମରେ ଅଂଶୀଦାର ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ, ଯଦିଓ ସେ ଭାଗିଦାରୀର ଲାଭ ପାଇଁ ଗ୍ରହଣୀୟ ହୋଇପାରିବେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ମାମଲା ଏହା ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରେ ଯେ, ଯେଉଁ ଫାର୍ମର ଗୋଟିଏ ସହଭାଗୀଙ୍କୁ ଋଣୀ ଭାବେ ଘୋଷିତ କରାଯାଇପାରେ ନାହିଁ, ସେହି ଫାର୍ମର ଋଣଦାତା ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଆଦେଶ 30 ଅନୁସାରେ ଫାର୍ମର ନାମରେ ଏକ ମାମଲା ରୁଜୁ କରିପାରେ ଏବଂ ସେହି ମାମଲାରେ ଯିଏ ଋଣୀ ଭାବେ ଘୋଷିତ ହେବା ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ସେହି ସହଭାଗୀ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଫାର୍ମ ବିରୋଧରେ ରାୟ ପାଇପାରେ । ପୁଣି ଥରେ, ଏକ ମାମଲା ନିଅନ୍ତୁ ଯେଉଁଠାରେ ଏକ ଫାର୍ମର ଋଣଦାତା ଏକ ଫାର୍ମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି ଏବଂ ମକଦ୍ଦମା ଆରମ୍ଭ ହେବା ସମୟରେ ଏହାର ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମରିଯାଇଛନ୍ତି । ଫାର୍ମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମକଦ୍ଦମା ପ୍ରକୃତରେ ସମସ୍ତ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମକଦ୍ଦମା ରହିଛି ଯେଉଁମାନେ ମୃତ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ସମେତ ଆବେଦନର କାରଣ ସୃଷ୍ଟି ହେବା ସମୟରେ ଏହାର ଅଂଶୀଦାର ଥିଲେ । ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଆଦେଶ 30, ନିୟମ 4 ଅନୁଯାୟୀ, ଜଣେ ଋଣଦାତା ମୃତ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ଆଇନଗତ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ସହ ଯୋଗ ନଦେଇ ଫାର୍ମ ନାମରେ ଫାର୍ମ ବିରୋଧରେ ମକଦ୍ଦମା କରିପାରିବେ । ମକଦ୍ଦମାଟି ସକ୍ଷମ ହୁଏ କିନ୍ତୁ ମୃତାହତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୋଧରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା କୌଣସି ଡିକ୍ରି ଜାରି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହିପରି ଏକ ମକଦ୍ଦମାରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଆଦେଶ, ତେଣୁ ସହଭାଗୀତା ଏବଂ ସମସ୍ତ ଜୀବିତ

(1) [1894] ଏ.ସି. 607

ସହଭାଗୀମାନଙ୍କୁ ବାନ୍ଧି ରଖିବ, କିନ୍ତୁ ମୃତ ସହଭାଗୀଙ୍କ ପୃଥକ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବ ନାହିଁ। *ଏଲିସ୍ ବନାମ ୱାଡେସନ୍ (²) ରେ*, ରୋମର୍, ଏଲ୍. ଜେ. ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି:

> "ବର୍ତ୍ତମାନ ମୃତ୍ୟୁର ପ୍ରଶ୍ନକୁ ବିଚାର କରନ୍ତୁ । ଧରାଯାଉ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଜଣେ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହୁଏ, ଏବଂ ଫାର୍ମ ନାମରେ ଫାର୍ମ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ । ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ନେଇ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୋଧରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯଦିଓ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଆଇନଗତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲାରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ । ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ କେବଳ ବଞ୍ଚିଥିବା ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ହେବ ...... *ଯଦି* ଜଣେ ମୃତ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ଆଇନଗତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରତିବାଦୀ ଭାବରେ ଯୋଡା ନ ଯାଏ ଏବଂ ଫାର୍ମ ନାମରେ ଫାର୍ମ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆଗତ କରାଯାଏ, ତେବେ କେବଳ ବଞ୍ଚିଥିବା ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଚାର ପାଇପାରିବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏବଂ ଅଂଶୀଦାରୀ ସମ୍ପତ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇପାରିବ "।

ଉପରୋକ୍ତ ଉଦାହରଣଗୁଡ଼ିକ ଦର୍ଶାଉଛି ଯେ ଏକ ଫାର୍ମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଆଦେଶ - 30 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ମାମଲା ଆଣାଯାଇପାରିବ ଯାହାର ଜଣେ ଅଂଶୀଦାର ମକଦ୍ଦମା କରିବାକୁ କିମ୍ବା ଋଣୀ ଭାବରେ ବିବେଚିତ ହେବାକୁ ସକ୍ଷମ ନୁହଁନ୍ତି, ଏବଂ ଏପରି ମାମଲାରେ ଅନ୍ୟ ଅଂଶୀଦାର ଏବଂ ଅଂଶୀଦାରୀ ସମ୍ପତ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇପାରିବ । ଏବେ, ଏହି ମାମଲାରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଆଦେଶ 30 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ଜଗତସନ୍ସ ଇଣ୍ଟରନ୍ୟାଶନାଲ କର୍ପୋରେସନ ନାମକ ଫାର୍ମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମାମଲା ରୁଜୁ କଲେ । ଫାର୍ମର ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ଏହାର ସମସ୍ତ ଅଂଶୀଦାର ମିଳିତ ଭାବରେ ଏବଂ ପୃଥକ ଭାବରେ ଫାର୍ମର ଋଣ ପୂରଣ କରିବାକୁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ । ସିରମୁର ର ମହାରାଜା ମଧ୍ୟ ଫାର୍ମର ଋଣ ପାଇଁ ସଂଯୁକ୍ତ ଓ ପୃଥକ୍ ଭାବେ ଦାୟୀ ଅଛନ୍ତି ; କେବଳ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ସମ୍ମତି ବିନା ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମାମଲା ରୁଜୁ କରିବାକୁ ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଧାରା 86

[2] [1899] 1 କ୍ୟୁ.ବି. 714 at 718

ସହିତ ପଢାଯାଇଥିବା ଧାରା 87- B ଦ୍ୱାରା ନିଷିଦ୍ଧ କରାଯାଇଛି । ଯେହେତୁ ଏହି ମକଦ୍ଦମା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ସମ୍ମତି ବିନା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ତେଣୁ ସିରମୁରର ମହାରାଜାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ମକଦ୍ଦମାରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ପାରିତ ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସିରମୁରର ମହାରାଜାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସଂସ୍ଥା ବିରୁଦ୍ଧରେ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ସିରମୁରର ମହାରାଜାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସଂସ୍ଥା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଆଦେଶ ପାରିତ କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଆଦେଶ 21,ନିୟମ 50 ର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ କରି ସହଭାଗୀ ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏପରି ଆଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇପାରିବ । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଜଗତସନ୍ ଇଣ୍ଟରନ୍ୟାସନାଲ୍ କର୍ପୋରେସନ୍ କମ୍ପାନୀ ବିରୋଧରେ କେବଳ ଏକ ଡିକ୍ରି ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏହି ଡିକ୍ରିକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ସଂଶୋଧନ କରାଯିବା ଉଚିତ ଯଦ୍ୱାରା ଏହା ଜଗତସନ୍ ଇଣ୍ଟରନ୍ୟାସନାଲ୍ କର୍ପୋରେସନ୍ କମ୍ପାନୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଆଦେଶ ହୋଇପାରିବ,ଏବଂ ଏପରି ଭାବେ ପଢିଥିବା ଏହି ଡିକ୍ରି ଗୋଟିଏ ବୈଧ ଡିକ୍ରି ଅଟେ, ଯାହାକି ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଆଦେଶ 21, ନିୟମ 50 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ସହଭାଗୀତା ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ଫାର୍ମର ଅନ୍ୟ ସହଭାଗୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତ ହୋଇପାରେ । ତେଣୁ ଅନ୍ୟ ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଫଇସଲା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ 21, ନିୟମ 50 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1ଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ । ତେଣୁ ଶ୍ରୀ ମୁଖାର୍ଜୀଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଯୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯିବା ଉଚିତ ।

ଶ୍ରୀ ମୁଖାର୍ଜୀଙ୍କ ତୃତୀୟ ଯୁକ୍ତି ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଏ ଯେ ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଆଦେଶ 21, ନିୟମ 50 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନର ପ୍ରତିରକ୍ଷା ପାଇଁ ଜଣେ ପ୍ରତିରକ୍ଷାକାରୀ କେଉଁ ଯୁକ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନ କରିପାରିବେ । ଏହି ବିଷୟ ସମ୍ପର୍କରେ ଆଇନ ଏବେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି । *ଗମ୍ଭୀର ମଲ୍ ପାଣ୍ଡିଆ* ବନାମ *ଜେ. କେ. ଜୁଟ୍ ମିଲ୍ସ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍, କାନପୁର* ([1]) *ମାମଲାରେ,* ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ତରଫରୁ ହିଦାୟତୁଲ୍ଲା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି:

"………ମୁଖ୍ୟତଃ ବିଚାର କରିବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଏହା ହେବ ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ କୁହାଯାଉଛି, ସେ ସେହି ଫାର୍ମର ଜଣେ ଅଂଶୀଦାର ଥିଲେ

([1]) [1963] 2 ଏସ୍.ସି.ଆର୍. 190.

କି, ଯେତେବେଳେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର କାରଣ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେ ଏହି ଫାର୍ମକୁ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର, ଠକେଇ କିମ୍ବା ଏହିପରି ଆଧାରରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିପାରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଯେପରି ଏହି ମକଦ୍ଦମାକୁ ପୁନର୍ବାର ବିଚାର କରାଯିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ ସୃଷ୍ଟି ହେବ ନାହିଁ"।

ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଆଦେଶ 21, ନିୟମ 50 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ କରିଥିବା ପ୍ରତିପକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ବିଶେଷ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିପାରିବେ ଏବଂ ଏହି ଆଧାରରେ, ରିପୋର୍ଟର ପୃଷ୍ଠା 205-206 ରେ ବିଦ୍ୱାନ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି *ଛଜ୍ଜୁ ଲାଲ୍ ମିସର୍ ଆଣ୍ଡ କୋ.* ବନାମ *ନାରାୟଣଦାସ ବୈଜନାଥ ପ୍ରସାଦ* ([1]) ମାମଲାଟିକୁ ପୃଥକ କରିଛନ୍ତି । ଆମେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିପାରିବା ଯେ, ପ୍ରତିପକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ଡିକ୍ରିର ଅବୈଧତାକୁ ଦର୍ଶାଇ ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରାଯାଇପାରିବ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ, ଏହି ମାମଲାର ବିଚାର କରି, କୌଣସି ଆବେଦନକାରୀ ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର, ଧାରା 86 ସହିତ ଧାରା 87- B ଅନୁଯାୟୀ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିବା ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ବିଶେଷ ସୁରକ୍ଷା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି । ସିରମୁରର ମହାରାଜା ଏହି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସୁରକ୍ଷା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଆଦେଶ 21, ନିୟମ 50 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନରେ ପକ୍ଷ ନଥିଲେ: ସିରମୁରର ମହାରାଜାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏହି ରାୟ ଅମାନ୍ୟ ନୁହେଁ। ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ସତ୍ୟପାଠରେ ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇ ନାହିଁ ଯେ, ଏହି ଡିକ୍ରି କୌଣସି ପ୍ରକାର ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର, ଜାଲିଆତି କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାରଣରୁ ପ୍ରଣୟନ କରାଯାଇଛି । ଏହି ସତ୍ୟପାଠରେ ଭୁଲ ଭାବେ ଅନୁମାନ କରାଯାଇଛି ଯେ, ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ପ୍ରବେଶ ଉପରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ଏକ ସହମତି ଆଦେଶ ଥିଲା । ଫାର୍ମର ଅନ୍ୟତମ ଅଂଶୀଦାର ଶିବ ଚନ୍ଦର କୁମାରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମାମଲା ପ୍ରତିଷ୍ଠାର ସତ୍ୟତାକୁ ଅସତ୍ତା ଏବଂ ପ୍ରତାରଣାମୂଳକ ଭାବରେ ଲୁଚାଇବାର ଅଭିଯୋଗ ଆସିଛି, କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1ଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ଠକେଇ କିମ୍ବା ସହଯୋଗର ଅଭିଯୋଗ ଆସିନାହିଁ। ଏହା ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇ ନାହିଁ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 କୌଣସି ଠକେଇ କିମ୍ବା ଦୁରଭିସନ୍ଧିର ଏକ ପକ୍ଷ ଥିଲେ କିମ୍ବା ସେ ଠକେଇ କିମ୍ବା ଦୁରଭିସନ୍ଧି ଦ୍ୱାରା ଡିକ୍ରି ହାସଲ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଅଂଶୀଦାର, ଜଗତ୍ ପର୍ଶାଦ ଏବଂ ଶିବ ଚନ୍ଦର କୁମାର, ସେପ୍ଟେମ୍ବର 26, 1956 ରେ

([1]) [1928] ଆଇ.ଏଲ୍.ଆର୍. 56 Cal. 704.

ଚୁକ୍ତିନାମା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ଅଧୀନରେ ପ୍ରାପ୍ତ ଅର୍ଥକୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଠକେଇ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକାର ବିନା ଉପଯୋଗ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଆଦେଶ 21, ନିୟମ 50 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନରେ ଏହି ଦାବି ଉଠାଇବାର ଅଧିକାର ପାଇ ନାହାଁନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର କାରଣ ଉପୁଜିଲା, ସେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଜଗତସନ୍ସ ଇଣ୍ଟରନ୍ୟାସନାଲ୍ କର୍ପୋରେସନର ଫାର୍ମର ଅଂଶୀଦାର ଥିଲେ । କୋଣସି ଷଡଯନ୍ତ୍ର, ଠକେଇ କିମ୍ବା ସେହିପରି ଅନ୍ୟ କାରଣର ଆଧାରରେ ଡିକ୍ରିକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିବା କୌଣସି ଦାବି ନ ଥିବା ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଆଦେଶ 21, ନିୟମ 50 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆଦେଶ ପାଇବାକୁ ଅଧିକାରୀ, ଯାହା ତାକୁ ଫାର୍ମର ଅଂଶୀଦାର ଭାବରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଡିକ୍ରିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକରିତ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଏ । ତେଣୁ ଶ୍ରୀ ମୁଖାର୍ଜୀଙ୍କ ତୃତୀୟ ଯୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯିବା ଉଚିତ ।

ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆବେଦନଟି ବ୍ୟୟ ସହିତ ଖାରଜ ହୋଇଯାଏ ।

ଆବେଦନଟି ଖାରଜ ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ଅନୁବାଦିକା:
ତପସ୍ୱିନୀ ବିଶ୍ୱାଳ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ,
କଟକ ।